

Tranens vingesus

25 år med traneudstillinger

Anmeldt af Bruno Kjær

Trane Udstillinger 1970-1995/ Redigeret af Else C. Pedersen. Tekst: Ann Lumbye Sørensen. Udgivet i anledning af 25 års jubilæet. Gentofte : Gentofte Kommunebibliotek, 1995.

Kunstabliotekerne, eller rettere folkebibliotekernes kunstafdelinger, der var en af de positive nyskabelser i folkebibliotekerne fra slutningen af 1960'erne, er taget under ét - desværre ikke mere inde i den ekspansive og kreative blomstringsperiode, der gav næring til "Honningpumpen" og lod "Den blå abe" boltre sig. Økonomiske nedskæringer har i kombination med prioritering af informationsservicer (der tillægges mere umiddelbar nytte) undergravet kunstbiblioteksarbejdet.

I denne situation er det opmuntrende at læse "*Traneudstillinger 1970-1995*". Traneudstillinger er blevet et begreb i dansk kunst, og i år har man kunnet fejre 25 års jubilæum. I anledning af jubilæet er det ovennævnte skrift med tekst af Ann Lumbye Sørensen, Institut for Kunsthistorie ved Københavns Universitet, udgivet.

Det begyndte den 29. januar 1970, da Tranegården åbnede den første udstilling. Nu 25 år efter kan man lade blikket løbe ned over den kronologiske udstillingsliste, der findes bagerst i skriftet, og forvisse sig om hvilket mod og hvilken konsekvens, der har været lagt i udstillingslinien, både hvad angår dansk og udenlandsk kunst. Gennem alle årene har hovedvægten været lagt på yngre, eksperimenterende kunstnere.

Gennem punktnedslag i 25 års kunstaktiviteter med udstillinger, performances og andet tegner Ann Lumbye Sørensen et billede af en kunstformidling, der ikke på noget tidspunkt er gået på kompromis med egne idéer. På den begrænsede plads og med det store antal udstillinger, der har været at vælge imellem, formår Ann Lumbye Sørensen gennem sine punktnedslag at give et indtryk ikke blot af Traneudstillingerne, men også af dansk kunst, som den har udviklet sig de sidste 25 år. En udvikling, som Traneudstillingerne selv har været med til at præge, f.eks. med udstillinger som *Arme og Ben*, 1980, og *Kniven på Hovedet*, 1982. Det er inspirerende og til tider morsom læsning, hvor det - set i bagklogskabens

spejl - især går ud over lokalavisen "Villabyerne", hvor man ikke havde bevidsthed og øjne åbne for det kontroversielle og nyskabende.

Det er altså ikke uden grund, at Traneudstillingerne er blevet et begreb i dansk kunst. Æren for dette tilfalder, foruden dem, der har sørget for rimelig økonomi og gode fysiske rammer, kompetente kunstbibliotekarer. De har i folkebiblioteksregi (hvor der ikke tages hensyn til kommercielle interesser) skabt en kunstformidling, hvor vildfuglen, tranen, som Ann Lumbye Sørensen

skriver, kan ses som et symbol på avantgarden. Man mærker både bredden af dens vingefang og kraften af dens vingeslag.

Tranens revir : Blik på nogle kunstudstillinger i Gentofte - med et sideblik til den øvrige verden hedder Ann Lumbye Sørensens tekst. Bl.a. ud fra denne titel kunne man have ønsket sig mere sideblik til andre områder inden for tranens revir. Det gælder specielt forholdet mellem udstillingerne og det øvrige kunstbiblioteksarbejde